

nemlig, at den nævnte Bestemmelse i Vedtægten om Retten til at gøre Forretninger for sig selv, naar man blot er Deltager i et Konsortium, gør Lovens Paabud ganske illusorisk. Jeg vil endda sige, at det er farligere, naar et Fondsbørsmedlem gør Forretninger for sig selv i et Konsortium, end hvis han foretager dem for sig selv personlig; naar han foretager dem for sig selv personlig, ser dog andre, om han enten køber eller sælger, og hans Kunder, der er til Stede, kan se det, men hvis han køber eller sælger i et Konsortium, er der i Virkeligheden ingen, der ved, om han virkelig sælger, naar han sælger, eller om han ikke tværtimod ad Bagveje og som Medlem af et Konsortium køber, og omvendt er der heller ingen, der ved, om han ikke ad Bagveje og som Medlem af et Konsortium netop køber, naar hans Kunder mener, han sælger. Af alle de uhyggelige Udslag paa Børsen under Krigen var vel nok det uhyggeligste, at der dannede sig Konsortier snart i eet Papir, snart i et andet, som ved et Medlem købte og drev Kursen op, medens andre Medlemmer i samme Konsortium samtidig solgte, eller omvendt, at et Medlem solgte og trykkede Kursen, medens de andre Medlemmer benyttede Lejligheden til at købe op til billig Pris. Jeg kan ikke se rettere, end at naar Vedtægten udtrykkelig tillader Fondsbørsens Medlemmer fremdeles under Noteringen at foretage egne Forretninger, naar det blot sker i et Konsortium, er en Ændring i Loven paa dette Punkt meget paakrævet.

Det er blevet sagt, at Berettigelsen af Konsortier ligger deri, at der undertiden under Noteringen maa foretages Interventioner for enten at hindre en vild Stigning eller et vildt Fald, men fra vort Standpunkt maa vi hævde, at en saadan Intervention aldeles ikke er Fondsbørsmedlemmernes Sag; det maa være Bankernes, og disse staar naturligvis under Noteringen i saa nær Forbindelse med Fondsbørsen, at de kan gribe ind, hvad Øjeblik de ønsker det. Men desuden, har man under Depressionen nogen Sinde set eller hørt noget til Interventioner? Man saa jo nok til dem under den svimlende Hausse. Man husker endnu den Episode, da et Konsortium en Dag under Klapsalver fra Fondsbørsens Medlemmer opkøbte over 1 Mill. Kr. i udbudte Det forenede Dampskibsselskabs Aktier med det Resultat, at Kursen steg 5 pCt., men har man nogen Sinde set noget til en Intervention under Nedgangen? Man har ganske vist af de klippede Faar, der frøs mere og mere, jo tættere Ulden blev klippet af, hørt Udtalelser om mystiske Interventioner, som vilde komme, men disse er blot

ikke kommet. Børskonsortiernes Virksomhed kan man saa sandt ikke fremstille som en nødvendig og endnu mindre som en nyttig Virksomhed. Vi fra vor Side kan ikke se nogen Begrundelse for den cadeau, der i Vedtægterne gives et Fondsbørsmedlem, naar han, i Stedet for at kalde sig en Person, kalder sig et Konsortium. Vi kan ikke se rettere, end at Lovens Paabud gøres illusorisk.

I § 3 indeholdes ogsaa nogle ændrede Bestemmelser angaaende den Fremgangsmaade, der skal benyttes, naar man udlæner Papirer til Baissespekulation. I den nugældende Lov hedder det, at Udlaan kun maa finde Sted, naar Kommittenten i hvert enkelt Tilfælde giver sit Samtykke ved at underskrive en Erklæring i Overensstemmelse med en bestemt Formular. Jeg tror, man vil forstaa denne Sprogbrug saaledes, at hver Gang en Vekselerer vil udlæne en Kommittents Værdipapirer, maa han udbede sig hans Tilladelse. Saaledes er Meningen dog ikke opfattet i Vedtægten's Formular, idet den her er udlagt saaledes, at det ikke er i hvert Tilfælde af Udlaan, man skal have Kommittentens Tilladelse, men at det er ved hvert Tilfælde af Køb, en Kommittent giver en almindelig Tilladelse til Udlaan gældende for 3 Maaneder. Imidlertid synes det, som om den højtærede Handelsminister — jeg ved ikke, om man kan sige vender tilbage til den Opfattelse, som jeg mener der efter almindelig Sprogbrug findes i Loven, eller om man kan sige, at den højtærede Handelsminister nu har faaet den Tanke, at det skal være i ethvert enkelt Tilfælde af Udlaan, Tilladelsen skal gives. I det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister fremsatte i Fjor, hedder det, at skriftlig Meddelelse omgaaende skal tilstilles Kommittenten. Dette synes i og for sig at være det rigtige, i det Haussisten ved at se, hvor ofte hans Papirer udlaanes til Baisse, faar en Indsigt i Baissens Omfang, saa at han kan tage sine Forholdsregler. Men denne Ordlyd gentages ikke i det foreliggende Lovforslag. Her hedder det, at „skriftlig Meddelelse om de stedfundne Udlaans Antal og hvert enkelt's Varighed omgaaende tilstilles Kommittenten umiddelbart efter hvert Kvartals Afslutning“. Jeg kan ikke forbinde nogen Forestilling med denne Regel om omgaaende og efter hvert Kvartals Slutning, men maa ske er omgaaende kun en rudimentær Levning fra Forslagets tidligere Affattelse. For der skulde vel ikke i den højtærede Handelsministers Tekst ligge en dulgt Spot over Postvæsenet, idet man skulde formode, at den omgaaende Besørgelse kan forstaaes som den, man faar et